33e jaar. — Nr 88. Dinsdag 27 juli 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 27 JULI.

Kiezing van Diest.

De kiezing die in de maand mei te Diest heeft plaats gehad, voor de benoeming van twee provinciale raadsheeren, was ten voordeele der katholieke kandidaten uitgevallen.

De liberale provinciale raad van Brabant heeft de kiezing vernietigd en verleden zondag heeft eene nieuwe stemming plaats gehad, die weer ten voordeele der katholieken is uitgevallen.

Ziehier hoe de stemmen zich verdeeld hebben.

MM.	Cantillon,	katholiek,	698	stemmen.
	Verreydt,	»	682	»
	Peters,	liberaal,	648	»
	Van Assche,	»	624	»

Vervolgens zijn de twee katholieke kandidaten, MM. Cantillon en Verreydt gekozen.

Herziening der Grondwet.

Men meldt uit Luik dat de provinciale raad, met 32 stemmen tegen 31 en 5 onthoudingen eenen wensch uitgedrukt heeft tot herziening van art. 47 der Grondwet, betreffende den kiescijns.

Het zijn dus vrienden van den heer Frère die eerst beginnen te stooten om de Grondwet omver te krijgen.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 4 SEPTEMBER aanstaande.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik :

Twee jongelieden van Marchin waren dezer dagen eene grot gaan bezichtigen. Hunne ouders ziende dat zij 's anderendaags nog niet terug gekomen waren gingen hen op zoeken. Gelukkig gedacht ! De jonge lieden doolden daar, zonder licht, half dood van honger in de grot sedert 30 uren rond zonder den uitgang te vinden.

— *Geheime stokerij.* — De rechtbank van Luik heeft zekeren C. en P. de eerste tot 1 de andere tot 2 jaar gevangenis veroordeeld en beiden tot het betalen aan schadeloosstelling en boeten van fr. 63,422,18 en fr. 3,623,18. Hunne onmiddellijke aanhouding werd bevolen. Een derde beschuldigde werd vrijgesproken.

— Sedert eenigen tijd worden talrijke diefstallen gepleegd in het justiciepaleis te Brussel.

Donderdag moest een vrederechter uit de provincie komen getuigen voor het beroepshof ; toen hij geëindigd had, vond hij zijnen regenscherm niet meer.

Alle dagen worden zakdoeken en geldbengels in het justiciepaleis gestolen, zelfs ten nadeele van advokaten.

— M. Thonissen, minister van binnenlandsche zaken en openbaar onderwijs, heeft de eereteekens van groot-officier van het Eerelegioen ontvangen.

— Men meldt dat de hertog van Aumale onderhandelingen heeft aangeknoopt met de markiezin d'Arconati Visconti, voor den aankoop van het beroemde historische kasteel te Gaesbeek, bij Brussel.

— Talrijke boekhandelaars van Brussel zullen binnen kort voor het assisenhof en het correctioneel gerechtshof verschijnen, om gevonnisd te worden voor het verkoopen van onzedige prenten en boeken.

— Een duivenliefhebber zat zondag te Brussel op het dak van zijn huis in de Valkstraat, om zijne duiven te bespieden. Zijne duiven waren uitgevlogen in eene prijsvlucht. Hij deed eene ongelukkige beweging, stortte ten gronde en bleef op den slag dood.

— *Drama van St-Gilles.* — Het schijnt dat vrouw Rodelet op het punt is eene belangrijke verklaring te doen.

Het lijk zou namelijk niet door Masquelier in stukken gesneden zijn, maar wel door den doktor waarvan reeds zoo dikwijls gesproken is.

Dit zou het gezegde van doktor Stiénon bevestigen, dat de student, die op deze wijze een lijk kan behandelen, zijn exaam met de grootste onderscheiding kan afleggen.

Masquelier, deze verklaring der vrouw niet kennende, gaat voort met te beweeren dat hij het lijk in stukken sneed. Hij weet echter niet met juistheid te verklaren, hoe de zaak zich heeft toegedragen.

— *Geheime misdaden.* — Wij hebben verleden week de aanhouding gemeld van eene vrouw, voor feiten als die waarvan vrouw Rodelet beschuldigd is.

Ziehier onder welke omstandigheden die aanhouding plaats had.

De ontdekking der overblijfsels van de ongelukkige Elisa Beeckman te Vilvoorde, deed in deze stad even als te Brussel, eene diepe ontroering ontstaan en een inwoner van Vilvoorde begaf zich naar den kommissaris Hougardy, waar hij verklaarde eene vrouw te kennen, die zich aan dergelijke feiten plichtig maakte. Hij wist, dat zij eens een pasgeboren kind had verbrand en dat zij een ander in eenen leegen grond nabij Leuven had begraven.

Ongelukkiglijk kende hij noch de woning, noch den naam der misdadige, maar hij wist dat zij in den Edenschouwburg den post van ouvreuse waarnam, alsook dat zij een zoon had die mankte ; daarbij was zij ook nog kaartzienster, enz.

De kommissaris deelde deze verklaring aan den prokureur des konings te Brussel meê en deze stelde een verder onderzoek in, dat met de aanhouding der vrouw eindigde.

Een jong meisje, dat meê in een harer zaken betrokken is geweest, heeft bekentenissen gedaan. Ook heeft men op het oude stadskerkhof een lijkje ontgraven dat daar door haar begraven was.

Ook het meisje in kwestie is aangehouden.

— *Valsch geld.* — De zaak der valsche vijffrankstukken schijnt in verre na niet uitgeput te zijn. Men heeft althans te Brussel weêr eenen persoon kunnen aanhouden, die waarschijnlijk met de reeds gekende bende in betrekking staat. Ziehier in welke omstandigheden.

Sedert langen tijd werd men inden omtrek van Brussel, nu hier dan daar, bedrogen door zeer goed nagemaakte vijffrankstukken en iedereen was dus natuurlijk op zijne hoede.

Eergisteren kwam zekere vrouw C..., die van haren echtgenoot gescheiden is, eenen aankoop doen op de vleeschmarkt te Molenbeek.

Na haar vertrek bemerkte de koopvrouw dat het vijffrankstuk waarmeê vrouw C... betaald had valsch was. Zij liep haar achterna en deed haar door een policie-agent aanhouden.

Vrouw C... op het policiebureel ondervraagd, verklaarde in de Habermanstraat te Cureghem te wonen, met zekeren Louis C... schoenmaker.

Terwijl de vrouw in verzekerde bewaring gehouden werd, begaven twee agenten zich naar het aangeduide adres, waar de schoenmaker inderdaad gevonden werd. Bij nader onderzoek vond men in bakken met assche, de overblijfsels van muntfabrikatie, en in zakdoeken, kleeren, enz., vond men verschillende valsche muntstukken.

C. beweerde, dat hij deze op straat had opgeraapt, doch ten slotte weigerde hij nog te antwoorden, voorgevende nog liever 10 jaar op de kosten van den staat gehuisvest en gevoed te worden.

De schoenmaker en zijne medeplichtige zijn beiden naar de gevangenis gevoerd.

— Voor de commissie van onderzoek, welke te Leuven zitting houdt, om schriftelijke en mondelinge mededeelingen te ontvangen omtrent den toestand der nijverheden, de verhoudingen tusschen bazen en werklieden, loonen en levenswijze der werklieden, enz., heeft volgens de *Courrier de Bruxelles*, een meelfabriekant aangedrongen op eene wet, tot het beteugelen der vervalsching van het meel, en de noodzakelijkheid daarvan aangetoond met dit argument, dat « de werklieden die de dagelijksche vervalschingen zien, onmogelijk eerlijk kunnen blijven en evenmin achting hebben voor hunne patroons »

— Wij lezen in het *Nieuws van den Dag* :

De dagbladen hebben veel gesproken, in de laatste dagen, over het schielijk verplaatsen der linieregimenten die sedert zoo lange jaren te Gent verbleven. Uit de ophelderingen aan de dagbladen gegeven, blijkt dat de ware reden tot die verplaatsing is de socialistische propaganda welk in die regimenten geschiedde. Men verzekert dat op zekere dagen tot 25 soldaten, waaronder zelfs kaporaals, in het lokaal *Vooruit* te zien waren.

De militaire overheid zal vooral het oog moeten houden op de soldaten-leerlingen der hoogeschool. *Uit goede bron* weet ik, dat zij het zijn die de socialistische schriften en denkbeelden onder de soldaten verspreiden : men begrijpt dat er geene gevaarlijker socialisten kunnen gevonden worden, dan die aan welke door hunne bevoordeeligde positie eenen grooten invloed op hunne medesoldaten gegeven wordt !

Gij weet overigens, dat onlangs in de Liberalen Studentenbon, eene socialistische afdeeling gevormd is, die zeer ieverig werkt.

De aandacht van den minister van oorlog moet op dien toestand gevestigd worden. Het is onnoodig de regimenten door andere te laten vervangen, om deze op hunne beurt te laten besmetten.

— Vrijdag namiddag heeft de policie der vijfde wijk, eene belangrijke aanhouding gedaan. Een boer zat in de statie van Gent-Eecloo op het vertrek van den trein te wachten. Hij had eene beurs, inhoudende 800 fr., aan de oor van zijnen korf gebonden. Een behendige dief wilde de koord afsnijden, maar zijne zonderlinge bewegingen werden opgemerkt. Hij wilde de vlucht nemen, maar meenende achter de statie eene straat in te loopen, werd hij daar in den hoek bij de kraag gevat ; hij werd naar het policiebureel gebracht, waar hij herkend werd voor zekeren Leon Boudart, marktkramer, geboren en wonende te Binche. Boudart was gekleed als een beestenkoopman en mengde zich gedurig onder het volk, dat op reiskaartjes stond te wachten. Het schijnt dat hij hier aan zijn proefstuk niet is, want men heeft bij hem geld gevonden, waarvan de herkomst verdacht wordt.

— Men schrijft uit Peruwelz :

Ongeveer 15 jaar geleden was te Peruwelz een oude ongehuwde rentenier gestorven. Men was verwonderd dat men in zijne woning geen testament vond, en dat hij eene meid, die lang in zijnen dienst was en welke hij zeer genegen scheen, geheel vergeten had ! De wettelijke erfgenamen deelden de nalatenschap.

Dezer dagen deed een hunner een ouden lessenaar, die aan den overledene toebehoord had, herstellen. Toen hij de lessenaar uiteennam, ontdekte de meubelmaker eene geheime lade, volkomen verborgen, en waarvan de erfgenaam het bestaan niet kende.

Die lade bevatte een eigenhandig geschreven testament, waarin aan de dienstmeid eene som van 6,000 fr. toegekend werd, benevens eene jaarlijksche rent van 500 fr.

De meubelmaker haastte zich het testament in handen van den vrederechter te leveren. De onverwachte buit zal goed komen voor de oude dienstmeid, die in het huwelijk getreden was en nu weduwe is en in zeer armzaligen toestand verkeerde.

— De hondsdagen zijn zaterdag begonnen. Mogelijk krijgen wij dan nog heetere dagen dan die, welke wij onlangs gehad hebben. Het is echter de eerste maal niet dat wij zoo geroosterd worden. In 1872 en 1778 klom de thermometer tot 35 graden. In 1807, 1811 en 1814 tot 34. In 1818, 1820, 1834, 1859 en 1852 klom hij nog hooger. Zulke hitte houdt dan doorgaans aan tot half augustus.

— Sedert langen tijd wordt er veel gesproken over verzuimde en niet verzuimde hoedanigheden. Wij zullen ook ons best doen daaraan mede te doen. Een allereerste hoedanigheid die nooit uit het oog verloren moet worden, is wel de genezing door middel der zwitsersche pillen, de getuigschriften worden ons onophoudelijk gezonden, zij zijn ontelbaar. Frasnes-les-Gosselies, den 28 september 1885. Den heer Pelerin, apotheker, 12, rue de l'Ecuyer, Brussel. De ondergeteekende verklaart dat zijne vrouw, sedert lang lijdende aan eene ziekte der ingewanden, door het gebruik uwer zwitsersche pillen volkomen genezen is. — Beugnies. Echtverklaring der handteekening door den burgemeester van Frasnes-les-Gosselies.

— *De uitvinder der spoorwegen.* — De spoorwegen zijn van grooten invloed op onze maatschappelijke toestanden. Zij zijn voor ons onmisbaar, en menschen van elken leeftijd — zelfs onze schoolgaande jeugd — en van alle rangen en standen maken gebruik ervan ; maar van de millioene menschen, die er dagelijks mede vervoerd worden, weten weinigen wie ze eigentlijk heeft uitgevonden.

Het is eene bekende zaak, dat men in het begin dezer eeuw, in het Hartzgebergte en op andere plaatsen, eene soort van spoorwegen had bij de mijnwerken ; maar het afleggen van eenen spoorweg op eene grootere schaal en het berijden daarvan met eenen spoorwagen kwam niemand in de gedachte.

Gray, een engelschman, kwam het eerst op dien inval. Hij was een man die geheel zijn vermogen door allerlei speculatien in Engeland had verloren, en sedert geruimen tijd onbekend en in tamelijk drukkende omstandigheden te Brussel leefde met eenen broeder, eene vrouw en een kind. Zijne bekenden hielden hem voor een zonderlingen man, want hij ging zwanger van eene gedachte, die hij zorgvuldig geheim hield. Alle dagen was hij druk bezig met teekenen, rekenen en schrijven. Toen hij eindelijk alle zwarigheden had overwonnen, verklaarde hij aan eenen zijner vrienden : « Thans is de groote drijfveer der beschaving gevonden ; al wat verwijderd is zal elkander naderen ; men zal snel en zonder gevaar reizen ; er zullen zich maatschappijen vormen ; er zullen ontzaglijke kapitalen te samen worden gesmolten, en mijne ontdekking zal van even grooten invloed zijn als de Boekdrukkunst. »

Gray had zijn plan, en in het jaar 1818 verscheen bij Baldwin en Gradock zijn werk : « Gedachten over eenen spoorweg voor geheel Europa. » Men las het boek als eene curiositeit maar niemand zag de zaak dieper in. Er kwam een tweeden druk, maar even nutteloos. Het driemaandelijksch tijdschrift *The Edinburg Review* verklaarde van dit werk, dat de schrijver gek moest zijn en in een dolhuis gezet worden.

Dit viel voor in het jaar 1821, en thans ? Thans is alles vervuld wat Gray in zijne verrukking voorspelde. Te vergeefs wendde hij zich met zijne voorslagen tot de engelsche ministers en andere mannen en cooperatien van invloed — men wees hem met verachting af. Te vergeefs bood hij reeds in 1822 aan een spoorweg van Brussel naar Antwerpen te leggen — men lachte hem uit. En toch kiemde de groote gedachte die hij in de wereld had geworpen, en eindelijk droeg zij de gewenschte vruchten. Hij vierde zijnen eersten triomf bij den aanleg van den spoorweg van Manchester naar Liverpool, waarbij de ondernemers hem in den beginne raadpleegden, maar weldra lieten ze hem weer loopen.

Gray leefde in de kommerlijkste omstandigheden terwijl zijne uitvinding duizenden verrijkte.

BUITENLAND.

Frankryk.

KIND VERWURGD.

Over eenige dagen werd in den omtrek van Ossun (Hautes-Pyrenées) een liefelijk meisje van 5 jaar, opgelgd door eene onbekende vrouw. Deze vrouw werd woensdag aangehouden, maar zij loochende hardnekkig de plichtige te zijn. Donderdag werd het lijkje van het arm schepsel gevonden : het was verworgd.

LEVEND VERBRAND.

In de woning van den heer Jacquet, bediende in de statie te Amberieu is dezer dagen een begin van brand ontstaan dat droeve gevolgen gehad heeft. De heer Jacquet was op zijnen post en zijne vrouw was naar de markt gegaan om voorraad te halen. Twee kinderen, een meisje en een jogentje waren alleen te huis. Men vermoedt dat de 5jarige jongen, met solferstekjes spelende, het vuur aan het bed zal gestoken hebben waarin zijn zustertje van een jaar oud sliep.

Toen de geburen den brand gewaar werden en in huis drongen, vonden zij het meisje in het bed verbrand. In den hoek der keuken lag het jongentje half verstikt en beweegloos. Het vuur werd spoedig gebluscht. De jongen werd door goede zorgen tot het leven terug geroepen.

MONSTERPROCES.

Eene reusachtige zaak, die weken duren zal, is thans voor het assisenhof van Parys in behandeling. Het is het proces der bende van Neuilly, 22 personen sterk, benevens drie vrouwen die het gestolen goed verheelden. De beschuldigden, alle jonge mannen, hebben voor 525 verschillende diefstallen te verantwoorden.

Het openbaar ministerie heeft niet minder dan 310 getuigen gedagvaard.

Donderdag morgend is een trein op den Staatsspoorweg Saumur-Chateau-de-Loire, van de baan geloopen. De stoker en de trein-overste werden gedood ; een andere bediende gewond en een reiziger licht gekneusd.

Duitschland.

KROKODILJACHT IN HANNOVER.

Woensdag had in Hannover eene onverwachte jacht plaats, namelijk op eene krokodil. Die jacht duurde niet minder dan zeven uren. Het dier dat 8 1/2 voet lang was, was op eene schutterfeest ten toon gesteld geweest door een barakspeler. Toen deze woensdag morgend de krokodil warm water wilde geven, vond hij de kas, waarin zij opgesloten was in stukken, en het dier verdwenen.

Aanstonds werd het alarm geslagen en werden er opzoekingen gedaan. Men bevond spoedig dat de vluchteling de wijk genomen had naar de rivier de Ihme. Eerst na twee uren zoekens, vond men haren schuilhoek. Men poogde de krokodil met een sterk net te vangen, doch het wilde beest had in een omzien de netten verscheurd.

Men poogde toen, van op eene boot, touwen van ijzerdraad om de krokodil te werpen, doch deze slingerde de boot heen en weer, zoodat men van die pogingen moest afzien. Eindelijk wierp men de touwen van den oever uit, en na zeven uren werkens gelukte men erin het dier te vangen.

In de nabijheid der plaats waar de krokodil zich ophield, is er in de Ihme eene openbare zwemplaats. Toen zij volk aan den oever zagen, kwamen de badgasten afgezwommen om te zien wat er gaande was doch men kan begrijpen hoe verschrikt zij het water uitvluchten, wanneer zij den wijd opengesperden muil van den vreemden badgast bemerkten.

Het woedende dier leverde nog veel last op, toen het uit de rivier gehaald was en naar zijn nieuw kot gebracht werd. De zwemmers der Ihme zijn er in alle geval gelukkig van af gekomen.

Politiek overzicht.

De markies van Salisbury is zaterdag naar Osborne vertrokken om zich ter beschikking der koningin te stellen voor het vormen van een nieuw ministerie. Volgens zekere dagbladen zou hij nog alle hoop niet verloren hebben, om de afgescheidene liberalen der tint Hartington tot het besluit te brengen zich bij hem te voegen voor het samenstellen van dit nieuw ministerie.

Op eene vereeniging van het weldadigheidsbureel van Kilrush (Ierland) heeft de voorzitter de Ierlanders aangemaand om geduld te hebben voor de verwezenlijking hunner politieke wenschen, daar deze onvermijdelijk en slechts nog eene zaak van tijd is. De heer John Kelly, de parnellistische afgevaardigde, verklaarde dat Ierland voor niets zou terugwijken om genoegdoening te bekomen. Hij daagde lord Salisbury uit om de rechten der Ierlanders onder de voeten te durven treden.

In eene redevoering, te Tooting uitgesproken, verklaarde de heer James Lowter, conservateur en oud staats-secretaris voor Ierland, zich zelfs tegen de minste politieke toegeving. Hij hield staande dat de Ierlanders misbruik zouden maken van de geringste vrijheid die men hen verleenen zou.